

Kész agyrém az uniós büntetés

2024 szeptember 17. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Ha meghajolunk a brüsszeli önkénynek, feladjuk a szuverenitásunkat és vele mindent.

Idézet az Európai Bizottság hivatalos álláspontjából: „Az EU a tagállami rendőrségek és vámhatóságok együttműködésének és együttes fellépésének megkönnyítése révén segít az uniós országoknak hatékonyabban

felvenni a harcot az uniós dimenziójú, súlyos bűncselekményekkel és a terrorizmussal szemben”, továbbá „az EU segítséget nyújt a tagállamoknak a tengeri életmentéshez és Európa külső határainak védelméhez”.

Kijelenthetők ezek alapján, hogy Brüsszel a saját maga által deklarált kötelezettségeit sem teljesíti, a hazánk által eddig biztosított nyolcszázmilliárd forintos határvédelmi költség töredékét folyósította. Az EU helytelenül terheli Magyarországot a határvédelem költségeivel, miközben az unión belül a tagállamok közötti szolidaritás és felelősség igazságos elosztásának elve sérül. A magyar határvédelmi kiadások összege például a családi adó- és járulékkedvezményekre fordított éves összeg duplája, illetve közel kéthavi nyugdíjkiadást is fedez.

Az Európai Bíróság érvelése szerint a magyar kormány nem tartotta be az uniós menekültügyi szabályokat, és uniós jogot sértett a kialakított tranzitónakkal. Valójában a bíróság is a brüsszeli álláspontot képviseli, és, az uniós intézmények vezető bürokratáitól már megszokott módon túlterjeszkedve a hatáskörén, próbálja – a jog eszközeit felhasználva – rábírt Magyarországot a migránsok beengedésére. Azért teszik ezt, mert hazánk nem hajlandó meghajolni azon brüsszeli döntések előtt, amelyek ránk szabadítanak az illegális bevándorlókat és migránsgettókat hoznának létre az országban.

Brüsszel tehát egyidejűleg zsarol és manipulál is, egy olyan módszert bevetve, amelyet szándékosan alkalmaz a bírói-technokrata gépezet annak érdekében, hogy hatalmi vagy valamifajta befolyási viszonyon – uniós javaslatokon, kényszereken – keresztül irányíthassák vagy még közvetlenebbül befolyásolhassák a nemzeti politikusok gondolkodását és végül soron a tagállami kormányzatok döntéseit és cselekedeteit.

Mivel az uniós hatalmi elit képtelen elfogadni a magyar kormány és a magyar emberek migrációval szembeni markáns és egyértelműen elutasító álláspontját, ezért Brüsszel kétszázmillió euró, valamint a késedelem minden egyes napján egymillió euró büntetést fizettetne meg a magyar emberekkel.

Magyarország a déli határkerítés megépítésének és fenntartásának finanszírozásával, valamint a határvadászok kiképzésével nemcsak saját magát, hanem az Európai Unió schengeni határainak védelme révén a kontinens valamennyi polgárát védi az illegális bevándorlók áradatával szemben. Ráadásul nem csupán fizikai, hanem egyben társadalmi, gazdasági, szociális és kulturális védelemről beszélhetünk.

Az idő elrehaladtával ráadásul egyre több tagállam állt a magyar bevándorláspolitikára mellé, a német kormány például közölte: az illegális migráció nyomása miatt lezárja határait. Februárban Ursula von der Leyen is a határvédelmi képesség megerősítésének jelentőségét hangoztatta az Európai Parlament plenáris ülésén. Tavaly júniusban azonban az Európai Unió belügyminisztereinek ülésén elfogadtak egy olyan tervezetet, amely kötelezően bevezeti az uniós szintű migránsvétőt. A dokumentum értelmében azon országnak, amely nem teljesíti a befogadandó bevándorlók kapcsán előírt irányzott mutatókat, komoly pénzeket kell befizetnie az uniós kasszába. Ez Magyarország esetében éves szinten 250 milliárd forintba kerülne a magyar adófizetőknek.

Természetesen már az is aggályos, hogy miközben Brüsszel nem járul hozzá a magyar határvédelemhez, további forrásokat von meg hazánktól. Éppen ezért a magyar kormány az Európai Bizottságtól követeli a brutális összegű, kétmilliárd euróra rúgó határvédelmi költségek megtérítését, melyet a schengeni külső határ védelmére fordított. S ha ez nem megy szép szóval, pert indít Brüsszel ellen.

Az pedig, hogy a magyar kormány felvetése nyomán Brüsszelben nem kérnek a migránsokból, mivel azok odautaztatása „kárára lenne a brüsszelieknek,” egyértelműen azt mutatja, hogy a nyugat-európai politikai elit elismeri a bevándorlással járó problémákat, de ezeket más országokra hárítja, ahogy hazánkra is.

E hozzáállás rendkívül ellentmondásos, hiszen ha Brüsszel szerint a migránsok jelenléte kárt okozna a helyi közösségeknek, akkor miért várják el, hogy más tagállamok viseljék ezt a terhet? Ez a kettős mérce arra utal, hogy az uniós vezetők csak addig támogatják a menekültek befogadását, amíg az nem érinti közvetlenül saját közösségeiket.

Tehát az unió vezetése politikai és ideológiai okokból elveti a migrációt, anélkül, hogy figyelembe venné annak valós következményeit az érintett országokban.

Pedig az új uniós migrációs és menekültügyi szabályok azt vetítik el, hogy egy uniós elosztási mechanizmus révén lényegében maguk az illegális migránsok vagy az őket Európába szállító embercsempészek fogják eldönteni azt, hogy Európában kik laknak majd. A hosszú távú gondok elsődleges forrása a már az EU-ba történő belépéskor a harmadik országbeli személyek ellenrizhetetlensége és az ehhez kapcsolódó és abból hasznot húzó cselekmények: az embercsempészet, az emberkereskedelem, a szervezett bűnözés, a hamis úti és a személyi okmányok előállítás, a feketegazdaság növekedése, a korrupció és a többi. A rövid távú hatások pénzügyi és biztonsági értelemben is jelentkezhetnek.

Egy friss német jelentés szerint 27 milliárd eurót tervez költeni az állam a migrációra, egy márciusi francia kimutatás alapján pedig a bevándorlás évente 20–33 milliárd euróba kerül a szintén bevándorlóországgént számontartott Franciaországnak.

A szintén a francia sajtóból ismert, migránsok okozta gazdasági és agrárkárok már a biztonsági kockázatok között említhetők, mint ahogy a folyamatos szexuális visszaélések például Németországban és Ausztriában. Mivel az Európai Tanács legújabb migrációs rendelettervezete több helyütt említi a szökés kifejezést az áthelyezett harmadik országbeli személyek kapcsán, meg kell említenünk a befogadóállomásokról történő szökés általi kockázatot is. E körben említhető a számos görög példa alapján statisztikailag igazolható növekedése a vagyon elleni bűncselekményeknek a nyitott táborok környezetében.

Miközben a hibás brüsszeli válaszok az elmúlt évtizedek legsúlyosabb és legösszetettebb gazdasági, politikai és társadalmi krízisét generálták számos nyugat-európai tagállamban, eközben az európai intézményekbe vetett bizalom is drasztikusan csökkent az európai polgárok körében végzett, Századvég által jegyzett kutatás, az Európa-projekt számai alapján. Nem mellesleg Brüsszel és politikai elitje jó részét mára foglyul ejtette a nemzetközi, nem kis részben Sorosék által finanszírozott NGO-k szakértői és aktivistavilága, amely meglátszik az uniós vezető intézmények értékorientációján és egyes döntésein is. Fontos ugyanakkor, hogy ma az unióban a tagállamoknak – így a tagállamok állampolgárainak – jogukban áll a józan ész és a normalitás mellett állást foglalniuk akár a migráció, akár a határvédelem, de a gender vagy éppen a háború kérdésében is.

Ifj. Lomnici Zoltán

A szerző alkotmányjogász

www.magyar nemzet.hu

Ajánló
